

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

privind inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă

Veronica Gureu împotriva Inspectoratului de Poliție Fălești și Inspectoratul
General al Poliției, intervenienți accesorii Iurii Țurcan și Ministerul
Justiției

(încasarea în mod solidar a prejudiciului material și moral)

împotriva deciziei din 20 mai 2025 a Curții de Apel Nord,

Dosarul nr. 2ra-751/25

PIGD Nr. 2-24003154-01-2ra-05112025

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Prima instanță: Judecătoria Bălți, sediul Fălești – jud. L. Trocin

Instanța de apel: Curtea de Apel Nord – jud. R. Holban, S. Ghercavii, C. Prisacari

24 iunie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților Inspectoratul General al Poliției,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Oxana Parfeni,

Gheorghe Stratulat, *judecători*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La data de 3 ianuarie 2024, Veronica Gureu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului de Poliție Fălești și Inspectoratului General al Poliției, solicitând încasarea, în mod solidar, a prejudiciului material în sumă de 2 610 lei, a prejudiciului moral în sumă de 20 000 lei, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

2. În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că, la data de 9 august 2022, de către agentul constatator, subofițer superior al SP nr. 1 din cadrul Inspectoratului de Poliție Fălești, Iurie Țurcan, în privința sa a fost întocmit proces-verbal cu privire la contravenția prevăzută de art. 105 Cod contravențional, pentru faptul că, în luna noiembrie 2021, ar fi sustras un șampon regenerant „Gero” din IMSP Spitalul raional Fălești. Prin decizia agentului constatator din aceeași dată, reclamanta a fost recunoscută vinovată de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 105 Cod contravențional și sancționată cu amendă în mărime de 30 unități convenționale, echivalentul sumei de 1 500 lei.

3. Reclamanta a arătat că, nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție și cu decizia de sancționare, la data de 19 august 2022 a depus, prin intermediul Inspectoratului de Poliție Fălești, contestație în instanța de judecată, solicitând declararea nulității procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare, cu încetarea procesului contravențional, pe motiv că nu există faptul contravenției.

4. Prin hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul Fălești din 9 iunie 2023, contestația a fost admisă, a fost anulată decizia agentului constatator al Inspectoratului de Poliție Fălești din 9 august 2022, seria MAI05 672285, prin care Veronica Gureu a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenției prevăzute de art. 105 Cod contravențional și sancționată cu amendă în mărime de 30 unități convenționale, fiind încetat procesul contravențional pornit pe faptul săvârșirii contravenției prevăzute de art. 105 Cod contravențional, din motiv că nu există faptul contravenției.

5. În continuare, reclamanta a indicat că, în cadrul examinării cauzei contravenționale, instanța a reținut că agentul constator nu a administrat probe care să stabilească incontestabil comiterea contravenției imputate, nu a întreprins acțiuni de investigație, nu a audiat reprezentantul victimei, nu a administrat proces-verbal de cercetare la fața locului și nu a audiat martori, preluând în esență alegațiile din plângere și incluzându-le în procesul-verbal cu privire la contravenție.

6. Reclamanta a mai arătat că, prin decizia Curții de Apel Bălți din 17 octombrie 2023, a fost respins ca nefondat recursul declarat de agentul constator, ofițerul de sector al SP nr. 1 al SSP a Inspectoratului de Poliție Fălești, Iurie Țurcan, împotriva hotărârii Judecătorei Bălți, sediul Fălești din 9 iunie 2023, hotărârea contestată fiind menținută fără modificări. Potrivit susținerilor reclamantei, instanța de recurs a reținut că agentul constator nu a prezentat suficiente probe în confirmarea comiterii contravenției prevăzute de art. 105 Cod contravențional, iar probele prezentate nu confirmă comiterea faptei contravenționale incriminate.

7. Reclamanta a susținut că hotărârea Judecătorei Bălți, sediul Fălești din 9 iunie 2023, devenită irevocabilă, este similară unei sentințe de achitare, iar actele întocmite în privința sa au fost anulate prin hotărâre judecătorească. În opinia acesteia, intentarea procesului contravențional și sancționarea sa de către agentul constator al Inspectoratului de Poliție Fălești îi conferă dreptul de a pretinde repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite comise în cadrul procesului contravențional.

8. Cu privire la prejudiciul material, reclamanta a invocat că Inspectoratul de Poliție Fălești și Inspectoratul General al Poliției urmează să îi compenseze cheltuielile de asistență juridică în mărime de 2 610 lei, suportate pentru pregătirea contestației și apărarea drepturilor sale în instanța de fond și de recurs, în temeiul contractului de asistență juridică încheiat cu avocatul. Reclamanta a indicat că achitarea acestor cheltuieli este confirmată prin bonul de plată seria DAA nr. 37059273 din 2 noiembrie 2022, ordinul de încasare a numerarului nr. 19585822 din 16 octombrie 2023 și ordinul de încasare a numerarului nr. 19585823 din 16 octombrie 2023.

9. Cu privire la prejudiciul moral, reclamanta a susținut că, prin actele și acțiunile ilegale ale agentului constator, i-au fost cauzate suferințe fizice și psihice. Aceasta a arătat că a fost învinuită pe nedrept de comiterea faptei prevăzute de art. 105 Cod contravențional la locul de muncă, a avut retrairi, inclusiv temerea că va fi concediată, a suportat o stare de rușine, i-a fost afectată sănătatea, s-a simțit jignită, iar informația despre comiterea pretensei contravenții a devenit cunoscută mai multor persoane, inclusiv rudelor, cunoscuților și colegilor

de serviciu. De asemenea, reclamanta a susținut că nu a putut dormi noaptea și a fost nevoită să administreze medicamente de liniștire.

10. În drept, reclamanta și-a întemeiat acțiunea pe prevederile Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, art. 2007 alin. (1) lit. a), b) din Codul civil, art. 383 și 384 Cod contravențional, precum și art. 166-167 Cod de procedură civilă.

11. Prin încheierea protocolară din 18 martie 2024, Iurie Țurcan a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu de partea pârâților, iar prin încheierea protocolară din 10 iunie 2024, Ministerul Justiției al Republicii Moldova a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu de partea pârâților.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

12. Prin hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul Fălești din 15 octombrie 2024, acțiunea civilă depusă de Veronica Gureu a fost admisă parțial. S-a încasat, în mod solidar, de la Inspectoratul de Poliție Fălești și Inspectoratul General al Poliției, în beneficiul Veronicăi Gureu, suma de 10 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și suma de 4 610 lei cu titlu de cheltuieli de judecată. În rest, acțiunea civilă a fost respinsă ca neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

13. La data de 21 octombrie 2024, Inspectoratul General al Poliției a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Bălți, sediul Fălești din 15 octombrie 2024, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii și emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă integral.

14. La data de 22 octombrie 2024, Inspectoratul de Poliție Fălești a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Bălți, sediul Fălești din 15 octombrie 2024, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii și emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă integral.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

15. Prin decizia din 20 mai 2025 a Curții de Apel Nord, apelurile declarate de Inspectoratul General al Poliției și Inspectoratul de Poliție Fălești au fost admise, hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul Fălești din 15 octombrie 2024 a fost casată, cu emiterea unei noi decizii, prin care acțiunea civilă depusă de Veronica Gureu a fost admisă parțial. S-a încasat de la Inspectoratul General al Poliției, în beneficiul Veronicăi Gureu, suma de 5 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și suma de 4 610 lei cu titlu de cheltuieli de judecată, iar în rest acțiunea a fost respinsă.

16. Instanța de apel a considerat neîntemeiat raționamentul primei instanțe privind admiterea parțială a acțiunii și încasarea, în mod solidar, de la Inspectoratul de Poliție Făleşti și Inspectoratul General al Poliției a sumei de 10 000 lei cu titlu de prejudiciu moral. Colegiul civil a reținut că angajarea răspunderii pentru compensarea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite survine în cazurile expres prevăzute de lege, iar în cauzele contravenționale persoana poate pretinde repararea prejudiciului în condițiile în care sunt constatate circumstanțele prevăzute de lege.

17. Instanța de apel a reținut că, în cazul aplicării ilicite a amenzii contravenționale de către alte organe decât instanța de judecată, răspunderea revine autorității care a aplicat sancțiunea. Totodată, Colegiul civil a arătat că pentru angajarea răspunderii și repararea prejudiciului cauzat prin erori sau acțiuni ilegale ale organului responsabil de examinarea cauzelor contravenționale este necesar un act de reabilitare, care să ateste admiterea erorii, caracterul ilegal al acțiunilor și prejudicierea persoanei.

18. În acest sens, instanța de apel a reținut că hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul Făleşti din 9 iunie 2023 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 octombrie 2023, prin care a fost anulată decizia de sancționare, au stabilit că în acțiunile Veronicăi Gureu nu există fapta contravențională. Prin urmare, instanța de apel a considerat că, implicit, a fost stabilit definitiv caracterul ilicit al acțiunilor agentului constator, autoritate competentă să constate contravenția și să soluționeze cauza contravențională.

19. Cu privire la prejudiciul moral, instanța de apel a reținut că Veronica Gureu activa în calitate de asistentă medicală în cadrul Spitalului raional Făleşti și a fost învinuită că ar fi sustras de la locul de muncă, în mod tainic, un șampon de 125 ml, la prețul de 34,46 lei. Procesul contravențional a fost inițiat la sesizarea administratorului spitalului unde activa reclamanta, la data de 20 iulie 2022, adică peste 8 luni de la data presupusei sustrageri, iar prin decizia din 9 august 2022 aceasta a fost sancționată contravențional.

20. Instanța de apel a constatat că procesul contravențional s-a încheiat la 17 octombrie 2023 prin anularea deciziei de sancționare și încetarea procesului contravențional pe motiv că fapta contravențională imputată nu s-a adevărit. Colegiul civil a reținut că procesul contravențional a durat mai mult de un an, perioadă în care reclamanta a trăit cu teama că își poate pierde locul de muncă și a suferit emoțional, deoarece cazul său a fost monitorizat de administrația spitalului unde aceasta muncea.

21. Având în vedere principiile compensării echitabile și rezonabile a prejudiciului moral, natura dreptului lezat, caracterul și gravitatea suferințelor

suportate de reclamantă, instanța de apel a considerat că suma de 5 000 lei constituie o compensație aptă să îi aducă o satisfacție echitabilă, urmând a fi încasată din contul Inspectoratului General al Poliției.

22. Cu privire la prejudiciul material și cheltuielile de judecată, instanța de apel a reținut că Veronica Gureu a suportat cheltuieli de asistență juridică în cauza contravențională în sumă totală de 2 610 lei. De asemenea, în prezenta cauză civilă aceasta a fost reprezentată de avocatul Iuri Frecăuțanu, în temeiul contractului de asistență juridică nr. 46/24 din 6 iunie 2024, fiind achitată suma de 2 000 lei. Instanța de apel a reținut că aceste cheltuieli au fost confirmate prin înscrisurile prezentate și prin rapoartele privind volumul de lucru efectuat.

23. Totodată, Colegiul civil a constatat că, în afara sumelor achitate pentru asistență juridică, Veronica Gureu nu a demonstrat existența unui alt prejudiciu material. În consecință, instanța de apel a dispus încasarea din contul Inspectoratului General al Poliției, în beneficiul Veronicăi Gureu, a cheltuielilor de judecată în sumă de 4 610 lei, concluzionând că soluția primei instanțe a rezultat din interpretarea eronată a normelor de drept material.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

24. La 17 octombrie 2025, Inspectoratul General al Poliției, a depus o cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Nord din 20 mai 2025 solicitând admiterea recursului, casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe și pronunțarea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată depusă de Veronica Gureu să fie respinsă ca inadmisibilă și neîntemeiată.

25. În motivarea recursului, recurentul a susținut că instanțele inferioare au interpretat eronat legea, reținând greșit că Veronica Gureu ar fi în drept să solicite repararea prejudiciului ca urmare a anulării deciziei agentului constatator din 9 august 2022. Acesta a invocat că, potrivit art. 384 alin. (3¹) din Codul contravențional, dreptul la despăgubiri apare doar în cazul în care, prin hotărâre judecătorească definitivă, s-a constatat caracterul ilicit al acțiunilor sau inacțiunilor autorității competente să constate ori să soluționeze cauza contravențională.

26. Recurentul a arătat că, în cauză, lipsește dovada constatării încălcării legalității sau a drepturilor omului de către agentul constatator, inclusiv prin emiterea unei încheieri interlocutorii în condițiile art. 450 alin. (2) și (3) din Codul contravențional. În opinia sa, anularea procesului-verbal cu privire la contravenție nu echivalează, prin sine însăși, cu constatarea caracterului ilicit al acțiunilor agentului constatator și nu poate fi calificată drept tragere ilegală la răspundere contravențională în sensul Legii nr. 1545/1998.

27. Inspectoratul General al Poliției a mai susținut că agentul constatatator avea obligația de a întreprinde măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea circumstanțelor procesului contravențional, iar anularea ulterioară a procesului-verbal reprezintă o modalitate de verificare judiciară și de restabilire a legalității, nu o dovadă a unei fapte ilicite imputabile autorității.

28. Cu privire la prejudiciul moral, recurentul a invocat că intimata nu a prezentat probe pertinente, concludente și admisibile care să confirme existența și întinderea prejudiciului pretins. În acest sens, a susținut că instanțele inferioare au inversat nejustificat sarcina probațiunii și au dispus repararea prejudiciului în lipsa documentelor confirmative.

29. Recurentul a făcut trimitere și la practica judiciară a Curții Supreme de Justiție în cauze similare, în care, potrivit acestuia, pretenții de aceeași natură au fost respinse ori recursurile au fost declarate inadmisibile.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

30. Art. 431 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.”

31. Art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel”.

32. Art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

33. Art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: f) recursul este vădit neîntemeiat”.

34. Art. 440 alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

35. Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs reține că dispozitivul deciziei instanței de apel a fost pronunțat la 20 mai 2025.

36. Din materialele cauzei rezultă că decizia motivată a instanței de apel a fost comunicată participanților la proces la data de 3 septembrie 2025 (f.d. 153). Prin urmare, recursul declarat la 17 octombrie 2025 este considerat a fi depus în termen.

37. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (1) lit. a)-f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă.

38. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

39. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

40. Completul Curții Supreme de Justiție notează, că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

41. Or, dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

42. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție remarcă că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre

probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

43. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție aderă la argumentele dezvoltate de Curtea de Apel Nord, întrucât acestea sunt fondate pe o interpretare corectă a normelor de drept material și procedural incidente cauzei, precum și pe o analiză riguroasă a circumstanțelor dovedite prin probatoriul administrat.

44. Completul de judecată aderă la concluziile instanței de apel, care a examinat cauza prin raportare la efectele hotărârii irevocabile prin care a fost anulată decizia de sancționare și a fost încetat procesul contravențional, pe motiv că fapta contravențională imputată Veronicăi Gureu nu s-a adevărit. Instanța de apel a reținut, în mod coerent, că aceste constatări judiciare definitive atestă caracterul nejustificat al atragerii la răspundere contravențională și permit angajarea răspunderii autorității care a aplicat sancțiunea.

45. Critica recurentului, potrivit căreia anularea deciziei agentului constator nu ar echivala cu o constatare a caracterului ilicit al acțiunilor autorității, nu justifică îndepărtarea de la raționamentul instanței de apel. Curtea de Apel Nord a oferit un răspuns suficient acestei obiecții, reținând că instanțele care au examinat cauza contravențională au constatat lipsa faptei contravenționale, precum și insuficiența probelor administrate de agentul constator, concluzii care au rămas definitive.

46. Instanța de recurs consideră întemeiat și raționamentul instanței de apel referitor la întinderea despăgubirii. Suma acordată cu titlu de prejudiciu moral a fost stabilită după examinarea duratei procesului contravențional, a naturii învinuirii, a contextului profesional al intimitei și a consecințelor suportate de aceasta, fiind redusă față de soluția primei instanțe. De asemenea, cheltuielile de asistență juridică au fost verificate prin înscrisurile prezentate, iar recursul exprimă, în esență, dezacordul recurentului cu aprecierea deja efectuată de instanța de apel.

47. În aceste condiții, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează că instanța de apel a verificat complet raportul juridic dedus judecății, a stabilit corect circumstanțele relevante ale cauzei și a dat o calificare juridică adecvată pretențiilor formulate.

48. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră recursul formulat de Inspectoratul General al Poliției ca fiind vădit neîntemeiat, prin urmare inadmisibil.

49. Din aceste motive, în conformitate cu art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, alin. (1), lit. f), 440, alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul formulat de Inspectoratul General al Poliției.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Gheorghe Stratulat